

17. Prawo do korzystania z powierzchni dodatkowej z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ust. 11, przysługuje:

- a) osobom, których zajęcia zawodowe bądź funkcje społeczne wymagają stałej lub dodatkowej pracy w domu;
- b) osobom, których stan zdrowia wymaga specjalnych warunków mieszkaniowych bądź też jest niebezpieczny dla otoczenia lub wzbudza wyjątkową odrazę (np. otwarta gruźlica, choroba psychiczna, nowotwór złośliwy);
- c) osobom, odznaczonym orderem Budowniczych Polski Ludowej;
- d) osobom szczególnie zasłużonym dla Polski Ludowej.

O potrzebie korzystania z powierzchni dodatkowej przez osoby, wymienione pod lit. a), orzeka właściwa władza naczelna, w dziale której zatrudniony jest pracownik. Władza ta może uprawnienia swoje za zgodą Prezesa Rady Ministrów przenieść na kierowników bezpośrednio podległych jednostek terenowych.

Prezes Rady Ministrów określi kryteria stanowiące podstawę do wydawania przez władze naczelne zaświadczeń o potrzebie korzystania z powierzchni dodatkowej przez osoby, wymienione pod lit. a).

Prawo do korzystania z powierzchni dodatkowej przez osoby, wymienione pod lit. b), przyznaje właściwa wojewódzka komisja lokalowa na podstawie opinii urzędowej komisji lekarskiej lub lekarza urzędowego. O potrzebie korzystania z powierzchni dodatkowej przez osoby, wymienione pod lit. d), orzeka prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi).

18. Prezes Rady Ministrów może ustalić w drodze wyjątku inne normy zaludnienia dla osiedli budowanych na podstawie podwyższonych standartów mieszkaniowych.

III. Tryb postępowania.

19. Mieszkania zaludnione niezgodnie z obowiązującymi normami podlegają przymusowemu dodatkowemu zaludnieniu przez dokwaterowanie innych osób. Jeśli jednak rozkład i warunki techniczne lokalu nie pozwalają na przeprowadzenie dokwaterowania, pracownika

należy przekwaterować do mieszkania mniejszego, odpowiadającego obowiązującym normom, a zwolnione mieszkanie przydzielić rodzinie liczniejszej.

20. Postanowienia o dokwaterowaniu lub przekwaterowaniu w myśl ust. 19 wydaje pracodawca, w którego dyspozycji pozostaje mieszkanie lub też, jeśli pracodawca nie wykona obowiązków wynikających z postanowień ust. 23 — instytucja dysponująca budynkiem.

21. Powierzchnia mieszkalna, uzyskana w wyniku postępowania określonego w rozdziale niniejszym, przechodzi do dyspozycji pracodawcy dysponującego mieszkaniem lub instytucji dysponującej budynkiem (ust. 20).

22. Do postępowania w sprawach mieszkań niedostatecznie zaludnionych stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1950 r. w sprawie mieszkań służbowych i mieszkań pracowniczych (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 28, poz. 257 i Nr 49, poz. 457 oraz z 1951 r. Nr 2, poz. 7).

IV. Kontrola i nadzór.

23. Pracodawca dysponujący mieszkaniem pracowniczym oraz instytucja dysponująca budynkiem obowiązani są czuwać, aby mieszkanie używane było zgodnie z obowiązującymi normami zaludnienia. Kontrola gospodarki mieszkaniami pracowniczymi, w szczególności w zakresie zgodnego ich wykorzystania z obowiązującymi normami, należy do właściwych wojewódzkich komisji lokalowych, a w m. st. Warszawie — również do P.K.L. Nadzór nad działalnością wojewódzkich komisji lokalowych sprawuje P.K.L.

V. Sankcje.

24. W przypadkach, gdy pracodawca nie dokona nakazanego przez władze sprawując kontrolę lub nadzór (ust. 23) zaludnienia lub przekwaterowania, władze te zarządzają wykonanie decyzji we własnym zakresie działania, a uzyskane w wyniku tego postępowania izby przydzielą na rzecz innego pracodawcy.

Ponadto, poza pociągnięciem do odpowiedzialności służbowej osób winnych, właściwa władza może wyłączyć pracodawcę z uczestnictwa w rozdziale mieszkań uzyskanych w ramach publicznego budownictwa mieszkaniowego do czasu wykonania nakazanego dokwaterowania lub przekwaterowania.

888

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 17 lipca 1951 r.

w sprawie indywidualnego nabywania biletów ulgowych do teatrów świetlnych.

Na podstawie § 5 zarządzenia Nr 105 Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1951 r. w sprawie indywidualnego nabywania biletów ulgowych do teatrów świetlnych (Monitor Polski Nr A-63, poz. 826) zarządza się, co następuje:

1. Na czas przejściowy, aż do odwołania, zezwala się na indywidualne nabywanie biletów ulgowych w cenie 50% biletu normalnego do wszystkich teatrów świetlnych na przedstawienia filmów o wysokiej wartości artystycznej lub ideologicznej, których lista zostanie ustalona przez Ministra Kultury i Sztuki na wniosek Generalnego Dyrektora Filmu Polskiego.

2. Na czas przejściowy, aż do odwołania, zezwala się na sprzedaż biletów ulgowych w cenie 50% biletu normalnego na specjalne seanse w dni powszednie, na których wyświetlane będą filmy, nie objęte pkt 1 niniejszego zarządzenia.

3. Warunki, jakim odpowiadać mają specjalne seanse, o których mowa w pkt 2 niniejszego zarządzenia, określi Generalny Dyrektor Filmu Polskiego.

4. Prawo do nabywania biletów ulgowych, o których mowa w pkt 1 i 2, mają:

- a) członkowie związków zawodowych,
- b) członkowie Związku Samopomocy Chłopskiej,
- c) żołnierze Wojska Polskiego,
- d) pracownicy i funkcjonariusze Władz Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej,
- e) młodzież szkolna i akademicka,
- f) członkowie Powszechnej Organizacji „Służba Polsce”,
- g) członkowie Związku Emerytów Państwowych.

5. Osoby, wymienione w pkt 4, uprawnione są do nabywania osobiście w kasie teatru świetlnego na każdy seans po dwa bilety ulgowe za okazaniem legitymacji

z fotografią (żołnierze Wojska Polskiego za okazaniem odpowiednich dowodów, wydanych przez władze wojskowe) z wyjątkiem młodzieży szkolnej i akademickiej, której przysługuje prawo nabycia jednego biletu.

6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 17 lipca 1951 r.

Minister Kultury i Sztuki: w z. W. Sokorski

889

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 19 lipca 1951 r.

w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa oraz niektórych kategorii osób prawnych.

Na podstawie §§ 12, 26, 34 ust. 4, §§ 45, 52, 57 ust. 2 i § 58 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448) zarządza się, co następuje:

R o z d z i a ł I.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Powołane w niniejszym zarządzeniu:

- 1) paragrafy bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia;
- 2) paragrafy z dodanym słowem „rozporządzenia” oznaczają paragrafy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73 i Nr 58 poz. 448).

2. Przez użyty w zarządzeniu wyraz „zaproszenie” należy rozumieć zaproszenie do złożenia oferty.

R o z d z i a ł II.

Upoważnienia do udzielania zamówień.

§ 2. Upoważnia się wymienione w wykazie stanowiącym załącznik do niniejszego zarządzenia prezydium rad narodowych (wydziały budownictwa), centralne zarządy i przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli oraz przedsiębiorstwa podległe radom narodowym w terminie do dnia 31 grudnia 1951 r.:

- 1) do udzielania zamówień osobom nie wymienionym w § 8 ust. 1 rozporządzenia bez potrzeby stwierdzenia odmowy przyjęcia zamówienia w zakresie i do wysokości kwot określonych w tym wykazie;
- 2) do całkowitego lub częściowego zwalniania osób, o których mowa w pkt 1, od obowiązku złożenia zabezpieczenia przy zawieraniu umów w zakresie dostaw i usług do wysokości 15.000 zł, a umów dotyczących robót budowlanych i projektodawstwa inwestycyjnego — do wysokości 30.000 zł.

R o z d z i a ł III.

Drobne roboty budowlane.

§ 3. Za drobne roboty budowlane uważa się roboty inwestycyjne i remontowe o wartości nie przewyższającej łącznie z kosztami materiałów 30.000 zł.

§ 4. 1. Kosztorys na drobne roboty budowlane opracowuje zamawiający opierając się na cenach jednostkowych cenników urzędowych lub cenach stosowanych w państwowych biurach projektów i przedkłada swej władzy nadrzędnej do zatwierdzenia. Kosztorys ten, po zaopatrzeniu w klauzulę zatwierdzającą przez władzę nadrzędną zamawiającego, nabiera mocy kosztorysu urzędowego.

2. W razie braku cen, określonych w ust. 1, zamawiający opiera cenę kosztorysu na cenach rynko-

wych lub sporządzonej analizie. Przepis ust. 1 ma odpowiednie zastosowanie.

3. Kosztorysy na drobne roboty budowlane, mające służyć do zaspokojenia doraźnej potrzeby i o wartości do 3.000 zł, nie wymagają zatwierdzenia przez władzę nadrzędną zamawiającego i stają się prawomocne po zaopatrzeniu w klauzulę zatwierdzającą przez kierownika urzędu czy instytucji zamawiającej.

§ 5. Przy zawieraniu umów z osobami nie wymienionymi w § 8 rozporządzenia na drobne roboty budowlane zamawiający może całkowicie lub częściowo zwolnić je od obowiązku złożenia zabezpieczenia.

R o z d z i a ł IV.

Przetargi.

§ 6. Przy prowadzeniu przetargów oraz udzielaniu zamówień należy stosować §§ 21—45 i 54—58 rozporządzenia oraz przepisy niniejszego rozdziału.

§ 7. 1. W celu przeprowadzenia postępowania przetargowego zamawiający powołuje komisję przetargową.

2. Komisje przetargowe mogą być powoływane jednorazowo celem przeprowadzenia określonego przetargu lub jako organa stałe.

3. O każdym przetargu co najmniej na 7 dni naprzód należy zawiadomić Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli, Najwyższą Izbę Kontroli lub jej delegaturę przy prezydium wojewódzkich rad narodowych oraz organa kontroli wewnętrznej. W zawiadomieniu należy podać: termin przetargu, przedmiot i orientacyjną wartość zamówienia.

§ 8. 1. W skład komisji przetargowej wchodzi wyznaczeni spośród pracowników zamawiającego:

- 1) przewodniczący,
- 2) dwóch członków,
- 3) sekretarz—protokolant
albo ich zastępcy.

2. Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli oraz jego organa nadzorujące wykonanie budżetu lub państwowego planu inwestycyjnego mogą delegować do komisji przetargowej swych przedstawicieli celem sprawowania nadzoru.

3. Najwyższa Izba Kontroli albo jej delegatury przy prezydium wojewódzkich rad narodowych oraz organa kontroli wewnętrznej mogą delegować do komisji przetargowej swych przedstawicieli.

4. Ponadto przewodniczący komisji przetargowej może wystąpić do zamawiającego z wnioskiem o powołanie do komisji biegłego.

5. Osoby, o których mowa w ust. 2, 3 i 4, oraz sekretarz-protokolant nie biorą udziału w głosowaniu.

§ 9. Przewodniczący i członkowie komisji przetargowych a także biegli powinni się wyłączyć z komisji, jeżeli:

- 1) z oferentem lub członkiem zarządu albo rady nadzorczej oferenta pozostają w związku małżeńskim